

*Serdecznie zapraszam na koncert z cyklu „Pałacowe spotkania z muzyką”
poprzedzający otwarcie nowej wystawy w Galerii Sztuki Współczesnej „Oranżeria”.*

Koncert odbędzie się 19 maja 2013r. o godz. 13.00

w Pałacu w Jabłonie ul. Modlińska 105.

Dyrektor

Magdalena Grzelecka

Początki wiolonczeli sięgają XVI wieku, jednak do II połowy wieku XVIII wiolonczela była używana niemal wyłącznie w zespołach jako instrument realizujący podstawę harmoniczną, czyli tzw. basso continuo. Wyjątkiem, a przy tym jednym z największych arcydzieł na wiolonczelę solo, jest 6 Suit Jana Sebastiana Bacha napisanych w latach 1720 – 1722. Szósta z Suit została napisana na wiolonczelę pięciostunową, z dodaną najwyższą struną *e* dlatego jej partia jest niezwykle wymagająca do zagrania na współczesnym 4-strunowym instrumencie. Wiolonczela umocniła swoją pozycję w dobie klasycyzmu, czego efektem jest m. in. 5 Sonat na wiolonczelę i fortepian Ludwiga van Beethovena. W wieku XIX nieco osłabła jej popularność jako instrumentu solowego, choć pisali na nią m. in. Brahms, Czajkowski, Schumann czy Dworzak. Jednak prawdziwy renesans instrument przeżył w wieku XX, w ogromnej mierze dzięki wielkim wirtuozom takim jak Mścisław Rostropowicz. Dla niego pisali tacy twórcy jak Szostakowicz, Prokofiew, Britten, Lutosławski, Penderecki, Piazzola i wielu innych. To właśnie Mścisław Rostropowicz w roku 1975 poprosił swoich 12. zaprzyjaźnionych kompozytorów o skomponowanie utworu z okazji 70. urodzin szwajcarskiego dyrygenta i mecenasa, Paula Sachera. Tematem miały być dźwięki tworzące nazwisko kompozytora (eS, A, C, H, E, Re). Tak właśnie powstała „Wariacja Sacherowska” na wiolonczelę solo Witolda Lutosławskiego. Drugi z trzech (obok wspomnianej „Wariacji” oraz „Koncertu na wiolonczelę i orkiestrę”) napisanych przez tego kompozytora utworów na wiolonczelę to „Grave”, o którym tak wypowiadał się sam Lutosławski: „Grave na wiolonczelę i fortepian napisałem dla uczczenia pamięci Stefana Jarocińskiego. Jak wiadomo, znaczną część swej działalności poświęcił on Debussy’emu. Uważałem więc za właściwe umieścić na początku mego utworu cztery pierwsze nuty z *Pełasa i Melizandy*, które są punktem wyjścia dla melodyki partii wiolonczelowej. Utwór ma formę metamorfoz, w których – podobnie, jak w mej *Muzyce żałobnej* – wartości rytmiczne ulegają stopniowemu rozdrabnianiu, co stwarza iluzję coraz szybszego tempa. Przed samym zakończeniem utworu powracają znów cztery nuty z *Pełasa*”.

Magdalena Rostworowska

PROGRAM

J. S. Bach	<i>Preludium z VI Suty na wiolonczelę solo BWV 1012</i>
W. Lutosławski	<i>Wariacja Sacherowska</i>
K. Penderecki	<i>Divertimento na wiolonczelę solo</i>
	<i>Serenada</i>
	<i>Scherzo</i>
	<i>Notturmo</i>
L. van Beethoven	<i>Sonata C dur op. 102 nr 1</i>
	<i>Andante – Allegro vivace</i>
	<i>Adagio – Allegro vivace</i>
W. Lutosławski	<i>Grave</i>
P. Czajkowski	<i>Pezzo capriccioso</i>

Wykonawcy:

Magdalena Bojanowicz – wiolonczela

Piotr Kopczyński – fortepian

Kierownictwo artystyczne cyklu – **prof. Andrzej Zieliński**

Magdalena Bojanowicz – laureatka wielu konkursów krajowych i międzynarodowych, w tym II nagrody i dwóch Nagród Specjalnych na VIII Międzynarodowym Konkursie im. Witolda Lutosławskiego w Warszawie (2011). Zdobyła także III nagrodę na I Międzynarodowym Konkursie Wiolonczelowym im. Krzysztofa Pendereckiego w Krakowie (2008). Ukończyła Ogólnokształcącą Szkołę Muzyczną im. Zenona Brzewskiego w Warszawie w klasie wiolonczeli prof. A. Orkisz. W 2010 roku ukończyła z wyróżnieniem studia I st. na Uniwersytecie Muzycznym Fryderyka Chopina w Warszawie w klasie wiolonczeli prof. Andrzej Bauera. Obecnie kontynuuje swoją edukację na studiach II st. Swoje umiejętności doskonaliła na kursach w Brukseli, Salzburgu, Pineswang (Austria), Kronberg (Niemcy). W 2009 roku została laureatką prestiżowego stypendium „Młoda Polska”, które pozwoliło na nagranie płyty „Satin” z polską muzyką współczesną w duecie z Maciejem Frąckiewiczem. Jako TWOgether Duo zostali laureatami „Paszportów Polityki za odwagę, ryzyko i konsekwencję (...) Za koncertowe kreacje, pobudzanie naszej wyobraźni i siłę przekonywania”. Uczestniczka spotkania „Mój Talent dla Polski” zorganizowanego przez prezydenta RP Lecha Kaczyńskiego (2006). Występowała jako solistka m. in. z orkiestrami Filharmonii Narodowej, Rzeszowskiej, Zielonogórskiej, Łódzkiej, Dolnośląskiej oraz Symfonii Iuventus. Brała udział w wielu festiwalach w Polsce i zagranicą. Współtworzy warszawską grupę „Cellonet” prowadzoną przez Andrzeja Bauera.

Piotr Kopczyński – absolwent Akademii Muzycznej im. Fryderyka Chopina w Warszawie w klasie fortepianu prof. Piotra Palecznego oraz w klasie kameralistyki prof. Mai Nosowskiej. Laureat ogólnopolskich oraz międzynarodowych konkursów pianistycznych. Jako solista i kameralista występował w wielu prestiżowych salach koncertowych w kraju i za granicą m. in.: Filharmonia Narodowa w Warszawie, Filharmonia Łódzka im. Artura Rubinsteina w Łodzi, Studio Koncertowe im. Witolda Lutosławskiego w Warszawie, Filharmonii Lwowskiej, Filharmonii Narodowej Ukrainy w Kijowie, Universität der Künste w Berlinie, Studio Koncertowe Polskiego Radia w Katowicach. Brał udział w prestiżowych festiwalach takich jak „Musica Moderna” w Łodzi, „Letnie Wieczory w Dziekance” w Warszawie, Międzynarodowy Festiwal Muzyki Kameralnej i Organowej w Wygielzowie, „Królewskie Arkady Sztuki” na Zamku Królewskim w Warszawie, „Mistrzowskie Wieczory” w Kąsnej Dolnej, Letnie Koncerty na Grochowskiej organizowane przez Sinfonię Varsovię. Uczestniczył w licznych prawykonaniach muzyki wiodących kompozytorów młodego pokolenia takich jak: Kamil Kosecki oraz Dariusz Przybylski. Wraz z orkiestrą Sinfonia Iuventus brał udział w festiwalu muzyki współczesnej „Dwa dni i dwie noce nowej muzyki” w Odessie. Doskonalił swoje umiejętności podczas kursów mistrzowskich w kraju i zagranicą. Stypendysta Krajowego Funduszu na rzecz Dzieci, Stypendium Ministra Kultury i Sztuki, a także dwukrotny laureat „Muzycznego Forum Młodych” Austriackiego Forum Kultury w Warszawie.